

ಮೈಮೇಲಿನ ಚಿತ್ತಾರವೇ ಭೂಷಣ

ಈ ಹಸುರು ಅದ್ಭುತವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪುಟ್ಟ ಅಕ್ರೋಬ್ಯಾಟ್‌ನಂತಿದೆ. ಈ ಕೀಟವು ಅದರ ಮೈ ಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಮೈಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಚಿತ್ತಾರದಿಂದಲೇ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ದೇಹಾಕಾರವೂ ಆಕರ್ಷಕ. ಇದು ಎಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಕೀಟದ ದಿನಚರಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಏತ್ತಿದ ತಲೆಯು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಉಷ್ಣತೆ ಕರಣಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆಯೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವರಮೇಳದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಜೀವಿಗಳು ಸಹ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರತಿ ಅಂಗುಲವು ಸಾಮರಸ್ಯ, ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅಂತರ್ಸಂಪರ್ಕಿತ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

—ಶ್ರಾವಣಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಒಣ ಮರದೊಳಗೆ ವಠಾರ

ಹೀಗೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಯಾವುದೋ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮಳೆಗೆ ಸೋತು ಬಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಹೊಲದೊಡೆಯರ ಕೊಡಲಿಯೇಟಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದೆ. ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಮರದ ಪೊಟರೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಜೀವಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಮರ ತನ್ನಿಡೀ ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಜೀವತೆಯ್ದಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಈ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನೇಜ ಗರಿಗಳನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ತಲೆಕೆದರಿಕೊಂಡು ನಿಂತ ವೃದ್ಧಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ದುರ್ಬಲ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪೊಟರೆ ಕೊರೆದು ಗಿಣಿ, ಗೂಬೆ, ಅಳಿಲು, ಹಾವು, ಜೇನುನೋಣ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದವು. ಯೌವನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಫಲ ಬಿಟ್ಟರೂ ಒಂದು ಫಲವೂ ಭುವಿಗೆ ಸೇರಿ ಟಿಪ್ಪಲೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ರೈತರ ದುರಾಸೆಗೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿ ಕೃತಕ ಬಂಜಿತನ ಅನುಭವಿಸಿದ ಈ ಮರ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಡಲಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ತಾಯ್ನದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ತೆಂಗರಿಗಳು ಕೇಂಚಾದವೋ ಹೊಂಬಾಳೆಯ ಹೀಚುಗಳು ಉದುರತೊಡಗಿದವೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಾಭಲಾಸುಗಳಲ್ಲೇ ನೋಡುವವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರಕಡಿಯುವ ಆಲೋಚನೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸರಳವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಕರಣವೇ ಬೇರೆ, ವಯೋಸಹಜವೋ ಅಕಾಲಿಕವೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮರಗಳು ಸತ್ತುನಂತಾಗ ಅವುಗಳ ಟೊಳ್ಳಾದ ಕೊಂಬೆ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಅನೇಕ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಮರದಲ್ಲೂ ಮುಂಗುಸಿ, ಕಬ್ಬೆಕ್ಕು, ಗೆದ್ದಲು, ಹುಳುಹುಪ್ಪಟೆಗಳು ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನರಿಯದೇ ನಾವುಗಳು ಹಳೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದುರುಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಗೆ ಅತೀಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರ, ಇಳುವರಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ, ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಕೀಟ ಹಾಗೂ ದಂಶಕ ನಿಯಂತ್ರಕಗಳು ಈ ಮರಗಳಿಂದಲೇ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ಸಣ್ಣ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜೀವಸಂಕುಲದೊಂದಿಗೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆಯಾಗಲೀ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ.

—ಮಹೇಶ್ವರ ಹುರುಕಡ್ಡಿ, ಬಾಚಿಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ

